

Պարույր Սևակ

Նախերգանք

Ես լեռներից իջնում եմ ցած՝
Պղտորությունըս պարզելով,
Ինչ-որ չափով հարստացած,
Ինչ-որ չափով նվազելով:
Ելման գետն իմ ջահելության
Սահանքները իր փոթորկուն
Փոխարկում է մի մեղմության,
Որ խռովքն է պահում խորքում:
Դեմքս դաշտն է, հովիտն արձակ,
Կանաչապատ և ծառալի:
Չոր վատնումն է արդեն հանցանք,
Աղմրկելը՝ ծիծաղելի:

20.II.1952թ.

Մոսկվա